

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Χρήματα/Χρηματικές Απαιτήσεις](#) > [Αφερεγγυότητα/πτώχευση](#) > [Ireland](#)

Αφερεγγυότητα/πτώχευση

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Ιρλανδία

Η αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων στην Ιρλανδία διέπεται από τον πτωχευτικό νόμο του 1988 έως 2015 και από τους νόμους για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 έως 2021 (Personal Insolvency Acts 2012-2021) (στο εξής: νόμος PI). Ο νόμος PI προβλέπει τρεις μεθόδους διευθέτησης χρεών και θεσπίζει τροποποιήσεις της πτωχευτικής νομοθεσίας.

Όλες οι διαδικασίες αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης της πτώχευσης, τίθενται υπό τη διαχείριση της Υπηρεσίας Αφερεγγυότητας της Ιρλανδίας (Insolvency Service of Ireland — «ISI»), η οποία είναι ανεξάρτητος θεσμοθετημένος φορέας, που συστάθηκε το 2013 και λειτουργεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Στις διαδικασίες αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων, οι οποίες διέπονται από τον νόμο PI, περιλαμβάνονται οι ακόλουθες τρεις ρυθμίσεις:

1. Η διαδικασία της πράξης απαλλαγής από χρέη (Debt Relief Notice — «DRN»): για πρόσωπα χωρίς ουσιώδη περιουσία και με πολύ χαμηλό εισόδημα τα οποία βαρύνονται με χρέη ύψους έως 35 000 EUR.
2. Η διαδικασία της ρύθμισης χρεών (Debt Settlement Arrangement — «DSA»): για τη ρύθμιση, βάσει συμφωνίας, μη εξασφαλισμένων χρεών, απεριόριστου ύψους, σε βάθος περιόδου έως πέντε ετών (η οποία μπορεί να επεκταθεί στα έξι έτη υπό ορισμένες προϋποθέσεις).
3. Η διαδικασία της ρύθμισης της αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου (Personal Insolvency Arrangement — «PIA»): για τη ρύθμιση ή την αναδιάρθρωση, βάσει συμφωνίας, εξασφαλισμένων χρεών ύψους έως 3 εκατ. EUR (ποσό που μπορεί να αυξηθεί με συμφωνία των πιστωτών) και μη εξασφαλισμένων χρεών απεριόριστου ύψους, σε βάθος περιόδου έως έξι ετών (η οποία μπορεί να επεκταθεί στα επτά έτη υπό ορισμένες προϋποθέσεις).

Τόσο η DSA και η PIA ακολουθούν μια διαδικασία τριών σταδίων:

Στάδιο 1: Το αρμόδιο δικαστήριο εκδίδει πιστοποιητικό προστασίας (Protective Certificate — «PC»), το οποίο, από την έκδοσή του, απαγορεύει σε ορισμένους κατονομαζόμενους ή «προσδιοριζόμενους» πιστωτές να λάβουν καταδικαστικά μέτρα ή να ασκήσουν ένδικα βοηθήματα, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής αίτησης πτώχευσης, σε βάρος του οφειλέτη για την είσπραξη των απαιτήσεών τους. Μετά την έκδοσή του από το αρμόδιο δικαστήριο, το πιστοποιητικό προστασίας ισχύει για 70 ημέρες, αλλά η ισχύς του μπορεί να παραταθεί για 40 επιπλέον ημέρες αν συντρέχουν ορισμένοι λόγοι [i].

Στάδιο 2: Το στάδιο αυτό περιλαμβάνει τη διαπραγμάτευση μεταξύ ενός συνδίκου διαδικασιών αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων (Personal Insolvency Practitioner — «PIP») ή ορισμένου προσώπου που έχει κληθεί προς τούτο από τον PIP, σύμφωνα με το μέρος 3 του νόμου για την αφερεγγυότητα του 2012 και για λογαριασμό του οφειλέτη, και των προσδιοριζόμενων πιστωτών, και την έγκριση της πρότασης με ψηφοφορία σε τακτική συνέλευση των πιστωτών. Πρόσφατη νομοθετική διάταξη προβλέπει, αποκλειστικά για τη διαδικασία της PIA, δυνατότητα του οφειλέτη να ζητήσει δικαστική επανεξέταση της πρότασης αν οι πιστωτές απέρριψαν την πρόταση PIA στη συνέλευση των πιστωτών [ii].

Στάδιο 3: Εφαρμογή των ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένων περιοδικών διανομών προς τους πιστωτές από τον PIP και, στο μέτρο που απαιτείται, ετήσιων επανεξετάσεων από τον PIP.

Οφειλέτης μπορεί να υπαχθεί σε διαδικασία DRN, DSA ή PIA μόνο μία φορά.

Η πτώχευση αποτελεί επιλογή για τους οφειλέτες οι οποίοι, λόγω των περιστάσεών τους, δεν πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τις προαναφερθείσες τρεις λύσεις για τα χρέη τους ή οι οποίοι υπήχθησαν κατά το παρελθόν σε κάποια από τις εν λόγω λύσεις, αλλά η ρύθμιση στην οποία κατέληξαν με τους πιστωτές τους απέτυχε.

Αν ένα φυσικό πρόσωπο έχει καταδείξει ότι η οικονομική του κατάσταση δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με ρύθμιση αφερεγγυότητας και διαθέτει επιστολή PIP που το βεβαιώνει, μπορεί να υποβάλει αίτηση στο Ανώτερο Δικαστήριο (High Court) για να κηρυχθεί σε πτώχευση. Συναφώς, το οικείο πρόσωπο πρέπει να υποβάλει αίτηση για την έκδοση διαταγής πτώχευσης (Order of Adjudication) στο Γραφείο του Εξεταστή του Ανώτερου Δικαστηρίου (Examiner's Office of the High Court) και να καταβάλει τέλος κατάθεσης ύψους 200 EUR. Οι αιτούντες εξετάζονται προφορικά ενώπιον του Ανώτερου Δικαστηρίου· αφότου ορισμένο φυσικό πρόσωπο κηρυχθεί σε πτώχευση, υποχρεούται από τον νόμο να συμμορφώνεται προς τις εντολές του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης (Official Assignee in Bankruptcy) και του γραφείου του (δηλ. του Τμήματος Πτωχεύσεων της ISI), που έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης της πτωχευτικής περιουσίας.

Αφότου ένας οφειλέτης κηρυχθεί σε πτώχευση, τα μη εξασφαλισμένα χρέη του αποσβέννυνται πλήρως, ωστόσο όλα τα περιουσιακά του στοιχεία περιέρχονται στην κυριότητα του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης, ο οποίος είναι ο διορισμένος από το Ανώτερο Δικαστήριο διαχειριστής της πτωχευτικής περιουσίας.

Πτωχευτική διαδικασία μπορεί να κινηθεί με τους ακόλουθους δύο τρόπους:

1. Από αιτούντα πιστωτή, ο οποίος πρέπει να υποβάλει αίτηση στο Ανώτερο Δικαστήριο ζητώντας να κηρυχθεί σε πτώχευση φυσικό πρόσωπο το οποίο βαρύνεται με χρέη έναντί του, και να αποδείξει ότι αποτελεί πιστωτή του καθ' ου φυσικού προσώπου και ότι το εν λόγω φυσικό πρόσωπο δεν έχει καταβάλει ικανοποιητικές προσπάθειες για την τακτοποίηση των χρεών του.
2. Από το ίδιο το φυσικό πρόσωπο-οφειλέτη, περίπτωση που καλείται «αυτόβουλη πτώχευση» (Self-Adjudicating bankruptcy).

Ο πτωχεύσας αποκαθίσταται αυτόματα κατά την πρώτη επέτειο της κήρυξής του σε πτώχευση, υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχει εκδοθεί σε βάρος του διαταγή παράτασης της πτώχευσης (εκδίδεται από τον επίσημο σύνδικο σε περίπτωση μη συμμόρφωσης).

Ο νόμος PI δημιουργεί ένα ρυθμιζόμενο από την ISI επάγγελμα, τα μέλη του οποίου χωρίζονται σε δύο κατηγορίες:

1. Εγκεκριμένοι διαμεσολαβητές (Approved Intermediaries — «AI»): φυσικά ή νομικά πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από την ISI να παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης οφειλετών που επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση για DRN.
2. Σύνδικοι διαδικασιών αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων (Personal Insolvency Practitioners — «PIP»): φυσικά πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από την ISI να ενεργούν ως σύνδεσμος μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του προς τον σκοπό της επίτευξης συμφωνίας DSA ή PIA. Οι PIP υποχρεούνται εκ του νόμου να ενεργούν σε συμμόρφωση προς τον νόμο PI και τους συναφείς κανονισμούς. Ο PIP μπορεί επίσης να ζητήσει από κάθε πρόσωπο που απασχολείται από αυτόν, στο πλαίσιο κοινής εταιρικής σχέσης με αυτούς, ή που έχει κοινό εργοδότη μαζί του, να εκτελέσει ορισμένα καθήκοντα ενός ΠΠΕ. [iii].

1 Εναντίον ποιων μπορούν να κινηθούν διαδικασίες αφερεγγυότητας;

Στην Ιρλανδία, τα φυσικά πρόσωπα (συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών εταιρειών) κινούν διαδικασίες αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων μέσω των διαδικασιών που ορίζονται στον νόμο PI. Οι πιστωτές μπορούν να κινήσουν διαδικασία πτώχευσης κατά οφειλέτη ή οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αυτοβούλως αίτηση για να κηρυχθεί σε πτώχευση.

2 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Πρωταρχική προϋπόθεση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου είναι να είναι ο οφειλέτης αφερέγγυος, δηλαδή να μην είναι σε θέση να εξοφλεί τις οφειλές του καθώς καθίστανται απαιτητές. Κατόπιν τούτου, η φύση και η έκταση των οφειλών και το εισόδημα του οφειλέτη καθορίζουν ποιο από τα τρία είδη ρύθμισης αρμόζει.

Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα φυσικά πρόσωπα που εντάσσονται σε ρύθμιση αφερεγγυότητας μπορούν να διατηρήσουν ένα εύλογο βιοτικό επίπεδο, η ISI έχει εκδώσει σχετικές κατευθυντήριες γραμμές (κατόπιν εκτεταμένων διαβουλεύσεων) με τίτλο «Εύλογες δαπάνες διαβίωσης» (Reasonable Living Expenses — «RLE»). Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, πέραν του ότι διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα της ρύθμισης αφερεγγυότητας, συμβάλλουν επίσης στη διασφάλιση του νόμιμου δικαιώματος του οφειλέτη σε ένα εύλογο βιοτικό επίπεδο, εξασφαλίζοντας μια δίκαιη και διαφανή μέθοδο τυποποίησης των καθημερινών δαπανών διαβίωσης για τους οφειλέτες που βρίσκονται σε οικονομική δυσπραγία. Οι εύλογες δαπάνες διαβίωσης του οφειλέτη, με βάση το υπόδειγμα που έχει καταρτίσει η ISI, υπολογίζονται από τον AI ή τον PIP κατά την υποβολή της αίτησης για τη ρύθμιση αφερεγγυότητας.

1. Πράξη απαλλαγής από χρέη (Debt Relief Notice — «DRN»)

Για να μπορεί να υποβάλει αίτηση για DRN, ο οφειλέτης πρέπει:

- να αδυνατεί να εξοφλεί ολοσχερώς τις οφειλές του καθώς καθίστανται απαιτητές·
- να έχει καθαρό μηνιαίο διαθέσιμο εισόδημα 60 EUR ή χαμηλότερο μετά την αφαίρεση των εύλογων δαπανών διαβίωσής του·
- να διαθέτει περιουσιακά στοιχεία αξίας 1 500 EUR ή χαμηλότερης. Ο οφειλέτης επιτρέπεται να διαθέτει επιπλέον:
 - ένα κόσμημα αξίας που δεν υπερβαίνει τα 750 EUR·
 - ένα μηχανοκίνητο όχημα αξίας 5 000 EUR ή χαμηλότερης και
 - οικιακό εξοπλισμό ή εργαλεία, υπό τον όρο ότι η συνολική αξία τους δεν υπερβαίνει τις 6 000 EUR·
- να έχει την κατοικία του στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας ή να είχε, κατά το τελευταίο έτος, τη συνήθη διαμονή του ή επαγγελματική εγκατάσταση στην Ιρλανδία·
- να έχει συμπληρώσει και υπογράψει την προβλεπόμενη οικονομική δήλωση (Prescribed Financial Statement — «PFS») και να έχει υποβάλει υπεύθυνη δήλωση ότι είναι αληθής και ακριβής.

Τυπικά παραδείγματα χρεών που εντάσσονται σε DRN είναι τα χρέη από πιστωτικές κάρτες, τα χρέη από υπερεναλήψεις, τα χρέη από προσωπικά δάνεια, τα χρέη από δάνεια από συνεταιριστικούς πιστωτικούς οργανισμούς, τα χρέη από λογαριασμούς υπηρεσιών κοινής ωφέλειας και τα χρέη από κάρτες καταστημάτων.

2. Ρύθμιση χρεών (Debt Settlement Arrangement — «DSA»):

Οφειλέτης είναι επιλέξιμος να ζητήσει DSA αν:

- αδυνατεί να εξοφλεί ολοσχερώς τις οφειλές του καθώς καθίστανται απαιτητές·
- έχει έναν ή περισσότερους μη εξασφαλισμένους πιστωτές·
- έχει την κατοικία του στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας ή είχε, κατά το τελευταίο έτος, τη συνήθη διαμονή του ή επαγγελματική εγκατάσταση στην Ιρλανδία·
- έχει συμπληρώσει την προβλεπόμενη οικονομική δήλωση (Prescribed Financial Statement — «PFS») και έχει υποβάλει υπογεγραμμένη υπεύθυνη δήλωση ότι οι πληροφορίες που παρέχει είναι αληθείς και ακριβείς·
- έχει λάβει δήλωση από PIP με την οποία βεβαιώνεται ότι κατά την άποψη του PIP:
 - οι πληροφορίες που περιέχονται στην PFS είναι αληθείς και ακριβείς·
 - ο οφειλέτης είναι επιλέξιμος να υποβάλει πρόταση για DSA·
 - κατόπιν εξέτασης της PFS του οφειλέτη, ο οφειλέτης δεν είναι πιθανό να καταστεί φερέγγυος εντός των προσεχών 5 ετών·
 - αν ο οφειλέτης συνάψει DSA, υπάρχει εύλογη προοπτική να καταστεί φερέγγυος εντός των προσεχών 5 ετών.

Επιπρόσθετα στα προαναφερθέντα στο πλαίσιο της DRN χρέη, συνήθη χρέη που υπάγονται σε DSA είναι χρέη από δάνεια και χρέη από προσωπικές εγγυήσεις.

3. Ρύθμιση της αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου (Personal Insolvency Arrangement — «PIA»):

Οφειλέτης είναι επιλέξιμος να ζητήσει PIA αν:

- αδυνατεί να εξοφλεί ολοσχερώς τις οφειλές του καθώς καθίστανται απαιτητές·
- έχει οφειλές έναντι τουλάχιστον ενός εξασφαλισμένου πιστωτή ο οποίος διαθέτει την εν λόγω ασφάλεια επί Ιρλανδικών υλικών ή άυλων περιουσιακών στοιχείων·
- έχει εξασφαλισμένες οφειλές ύψους χαμηλότερου των 3 εκατ. EUR (αν συναινεί το σύνολο των εξασφαλισμένων πιστωτών, το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί)·
- έχει συνεργαστεί στο πλαίσιο διαδικασίας καθυστερούμενων οφειλών ενυπόθηκων δανείων [π.χ. της διαδικασίας διακανονισμού καθυστερούμενων ενυπόθηκων δανείων (Mortgage Arrears Resolution Process — «MARP») που διαχειρίζεται η Κεντρική Τράπεζα της Ιρλανδίας] για διάστημα 6 μηνών με τον εξασφαλισμένο πιστωτή όσον αφορά την κύρια ιδιωτική κατοικία και —
 - το αποτέλεσμα ήταν ότι δεν συμφωνήθηκε καμία εναλλακτική ρύθμιση εξόφλησης, ή
 - ο εξασφαλισμένος πιστωτής επιβεβαίωσε ότι δεν θα αποδεχθεί τέτοια ρύθμιση, ή
 - ο οφειλέτης συνήψε εναλλακτική ρύθμιση εξόφλησης και προσπάθησε να τηρήσει την εν λόγω ρύθμιση, γεγονός το οποίο έχει επιβεβαιώσει ο PIP·
- έχει την κατοικία του στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας ή είχε, κατά το τελευταίο έτος, τη συνήθη διαμονή του ή επαγγελματική εγκατάσταση στην Ιρλανδία·
- έχει συμπληρώσει και υπογράψει την προβλεπόμενη οικονομική δήλωση (Prescribed Financial Statement — «PFS») και έχει υποβάλει υπεύθυνη δήλωση ότι είναι αληθής και ακριβής·
- έχει λάβει δήλωση από PIP με την οποία βεβαιώνεται ότι κατά την άποψη του PIP:
 - οι πληροφορίες που περιέχονται στην PFS είναι αληθείς και ακριβείς·
 - ο οφειλέτης είναι επιλέξιμος να υποβάλει πρόταση για PIA·
 - κατόπιν εξέτασης της PFS του οφειλέτη, ο οφειλέτης δεν είναι πιθανό να καταστεί φερέγγυος εντός των προσεχών 5 ετών·
 - αν ο οφειλέτης συνάψει PIA, υπάρχει εύλογη προοπτική να καταστεί φερέγγυος εντός των προσεχών 6 ετών.

Επιπρόσθετα στα προαναφερθέντα στο πλαίσιο της DRN και της DSA χρέη, συνήθη χρέη που υπάγονται σε PIA είναι χρέη από στεγαστικά δάνεια για κύρια ιδιωτική κατοικία, χρέη από δάνεια για επενδύσεις σε ακίνητα και χρέη από ενυπόθηκα δάνεια για την αγορά ακινήτων προς εκμίσθωση.

Πτώχευση

Στην Ιρλανδία τα φυσικά πρόσωπα έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση για αυτόβουλη πτώχευση, δηλαδή μπορούν να υποβάλουν αίτηση στο Ανώτερο Δικαστήριο ζητώντας την κήρυξή τους σε πτώχευση. Οι όροι για την υποβολή τέτοιας αίτησης είναι:

- το οικείο φυσικό πρόσωπο-οφειλέτης πρέπει να αδυνατεί να εξοφλεί τις οφειλές του καθώς καθίστανται απαιτητές·
- οι οφειλές του οφειλέτη πρέπει να υπερβαίνουν την αξία των περιουσιακών στοιχείων του κατά τουλάχιστον 20 000 EUR·
- ο οφειλέτης πρέπει να έχει καταβάλει εύλογη προσπάθεια για να ενταχθεί σε κάποια από τις διαδικασίες DSA ή PIA για τον διακανονισμό των οφειλών του. Το γεγονός αυτό πρέπει να αποδεικνύεται ενώπιον των δικαστηρίων με επιστολή από PIP.

Οι πιστωτές μπορούν επίσης να υποβάλουν αίτηση για την έναρξη διαδικασίας πτώχευσης. Αν την αίτηση πτώχευσης υποβάλλει πιστωτής, δεν πρέπει να έχει αρνηθεί χωρίς εύλογη αιτία να αποδεχθεί πρόταση για DSA ή για PIA.

Η αίτηση για την έκδοση διαταγής πτώχευσης υποβάλλεται υπό τη μορφή της «Petition», γεγονός που σημαίνει ότι ο αιτών υποχρεούται να υποβάλει στο Γραφείο του Εξεταστή του Ανώτερου Δικαστηρίου (Examiners Office of the High Court) διάφορα ζητούμενα από το Ανώτερο Δικαστήριο έγγραφα και ένορκες βεβαιώσεις. Αφού εκδοθεί, η διαταγή πτώχευσης παράγει αποτελέσματα από την ημερομηνία της έκδοσής της· δεν παράγει αναδρομικά αποτελέσματα από την ημερομηνία της έκδοσης της αίτησης πτώχευσης, όπως ενδεχομένως συμβαίνει σε άλλες έννομες τάξεις.

Έως την έκδοση της διαταγής πτώχευσης, οι πιστωτές δεν διαθέτουν βάσει του πτωχευτικού νόμου κάποιο συγκεκριμένο ένδικο βοήθημα για τον διορισμό προσωρινού διαχειριστή — το άρθρο 23 του πτωχευτικού νόμου προβλέπει τη δυνατότητα σύλληψης του πτωχεύσαντος μετά την έκδοση της διαταγής πτώχευσης αν ο

πτωχεύσας ετοιμάζεται να φύγει από τη χώρα προκειμένου να αποφύγει τις συνέπειες της πτώχευσης.

Ο οφειλέτης ή πιστωτής μπορεί να προβάλει αντιρρήσεις κατά της διαταγής πτώχευσης με την κατάθεση ενώπιον του Ανώτερου Δικαστηρίου σχετικού δικογράφου και ένορκων βεβαιώσεων που εκθέτουν τους λόγους των αντιρρήσεων.

3 Ποια περιουσιακά στοιχεία ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία; Πώς αντιμετωπίζονται τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από τον οφειλέτη ή που περιέρχονται σε αυτόν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Γενικός στόχος του νόμου ΠΙ είναι η προστασία, στο μέτρο του ευλόγως εφικτού, της κύριας ιδιωτικής κατοικίας του οφειλέτη και οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας έχουν διαμορφωθεί με γνώμονα τον στόχο αυτόν.

Περιουσιακά στοιχεία στο πλαίσιο των διαδικασιών αφερεγγυότητας

Στην περίπτωση DSA ή PIA, ο ΡΙΡ κατά κανόνα δεν αποκτά την κατοχή ή την κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, αλλά ο ΡΙΡ αναλαμβάνει τον έλεγχο της ροής εσόδων του οφειλέτη για τη διάρκεια της ρύθμισης και ικανοποιεί τις απαιτήσεις των πιστωτών από την εν λόγω ροή εσόδων με βάση τους όρους της ρύθμισης. Η ροή εσόδων που διατίθεται προς τον σκοπό αυτόν είναι αυτή που απομένει μετά την αφαίρεση των εύλογων δαπανών διαβίωσης, των πληρωμών μισθωμάτων ή δόσεων ενυπόθηκων δανείων και των άλλων πληρωμών για ειδική αιτία, π.χ. των ιατρικών εξόδων. Οι πληρωμές έναντι εξασφαλισμένων δανείων πραγματοποιούνται συνήθως απευθείας από τον οφειλέτη στον πιστωτή τους, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας τους. Αν στο πλαίσιο της ρύθμισης προβλέπεται η πώληση κάποιου περιουσιακού στοιχείου, η πώληση πραγματοποιείται συνήθως απευθείας από τον οφειλέτη.

Περιουσιακά στοιχεία στο πλαίσιο πτώχευσης

Βάσει της πτωχευτικής νομοθεσίας, όλα τα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στον πτωχεύσαντα κατά την ημερομηνία της κήρυξης του σε πτώχευση περιέρχονται αμέσως στον επίσημο σύνδικο της πτώχευσης (αυτό σημαίνει ότι ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης αποκτά κατά τον χρόνο αυτόν την κυριότητα όλων των περιουσιακών στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας). Για λόγους σαφήνειας, διευκρινίζεται ότι στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνονται:

- τα μετρητά·
- οι λογαριασμοί σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων των τρεχούμενων λογαριασμών, των λογαριασμών ταμιευτηρίου, των λογαριασμών επενδύσεων κ.λπ.·
- όλα τα γεωτεμάχια και κτίσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που θεωρούνται οικογενειακή κατοικία·
- τα μηχανήματα, ο εξοπλισμός, τα επαγγελματικά εργαλεία, τα έπιπλα, τα είδη και οι συσκευές οικιακής χρήσης·
- όλα τα οχήματα·
- οι συντάξεις (με ορισμένες εξαιρέσεις), τα επενδυτικά προϊόντα, οι μετοχές και τα εταιρικά μερίδια·
- τα υφιστάμενα αποθέματα κάθε επιχείρησης που διατηρεί ο πτωχεύσας στο όνομά του ή στο πλαίσιο προσωπικής εταιρίας·
- οι απαιτήσεις έναντι τρίτων που διατηρεί ο πτωχεύσας.

Τα παραπάνω υπόκεινται σε εξαιρέσεις:

- ο οφειλέτης μπορεί να διεκδικήσει εξαιρούμενα προσωπικά περιουσιακά στοιχεία αξίας έως 6 000 EUR και μπορεί να ζητήσει από το Ανώτερο Δικαστήριο αύξηση του ορίου αυτού·
- τα περιουσιακά στοιχεία που προέρχονται από την προσβολή προσωπικών δικαιωμάτων εξαιρούνται από την πτώχευση, καθώς δεν αποτελούν δικαιώματα τα οποία θα πρέπει να περιέλθουν στον διαχειριστή προς όφελος των πιστωτών, διότι είναι προσωπική·
- ορισμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. τη σχετική νομοθεσία).

Ο πτωχεύσας υποχρεούται να ενημερώσει τον επίσημο σύνδικο για κάθε περιουσιακό στοιχείο που τυχόν αποκτήσει ενόσω τελεί σε πτώχευση, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο απέκτησε το περιουσιακό

στοιχείο. Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία περιέρχονται στον επίσημο σύνδικο, αν αυτός τα ζητήσει, και εισέρχονται στην πτωχευτική περιουσία.

4 Ποιες εξουσίες έχουν ο οφειλέτης και ο διαχειριστής της διαδικασίας αφερεγγυότητας, αντίστοιχα;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Ο PIP, όταν προσλαμβάνεται από οφειλέτη, ενεργεί ως διαπραγματευτής μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του. Οι PIP υποχρεούνται από τη νομοθεσία να ενεργούν προς το συμφέρον τόσο του οφειλέτη όσο και του πιστωτή ή των πιστωτών του και, ως εκ τούτου, υποχρεούνται να εκπονήσουν τη βέλτιστη δυνατή ρύθμιση για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της ρύθμισης αφερεγγυότητας.

Στον ρόλο και τα καθήκοντα του PIP συμπεριλαμβάνονται:

- η συνεργασία με τον οφειλέτη που εξετάζει το ενδεχόμενο να υποβάλει πρόταση για ρύθμιση αφερεγγυότητας·
- η αποδοχή του διορισμού του ως διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας·
- η εξέταση της προβλεπόμενης οικονομικής δήλωσης (Prescribed Financial Statement — «PFS») που έχει καταρτίσει ο οφειλέτης και η παροχή συμβουλών προς τον οφειλέτη σχετικά με τις επιλογές και την επιλεξιμότητά του να υποβάλει πρόταση για ρύθμιση χρεών ή για ρύθμιση της αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου·
- η επιβεβαίωση της ακρίβειας και της πληρότητας των οικονομικών πληροφοριών που του παρείχε ο οφειλέτης·
- η διατύπωση γνώμης, με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στη νομοθεσία, σχετικά με το είδος της διαδικασίας αφερεγγυότητας (DSA ή PIA) που αρμόζει καλύτερα στην κατάσταση του οφειλέτη·
- η παροχή πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία που επελέγη, τις γενικές συνέπειες και το πιθανό κόστος της υπαγωγής σε ρύθμιση αφερεγγυότητας·
- η υποβολή, για λογαριασμό του οφειλέτη, αίτησης έκδοσης πιστοποιητικού προστασίας (Protective Certificate — «PC»)·
- η γνωστοποίηση σε όλους τους πιστωτές του πιστοποιητικού προστασίας και του διορισμού PIP, με συγκοινοποίηση αντιγράφου της PFS του οφειλέτη·
- η κατάρτιση πρότασης προς τους πιστωτές και η σύγκληση τακτικής συνέλευσης των πιστωτών για την εξέταση και ψηφοφορία επί της πρότασης·
- αν εγκριθεί η πρόταση, η γνωστοποίηση του αποτελέσματος στην ISI και σε όλους τους πιστωτές·
- αφού εγκριθεί από το δικαστήριο ή κατόπιν δικαστικής επανεξέτασης, η εκτέλεση των όρων της ρύθμισης, συμπεριλαμβανομένης της είσπραξης χρημάτων από τον οφειλέτη και της καταβολής τους στους πιστωτές καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης·
- η παρακολούθηση της υλοποίησης της ρύθμισης καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της·
- η επανεξέταση της ρύθμισης σε ετήσια τουλάχιστον βάση.

Στο πλαίσιο των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ο ρόλος του οφειλέτη είναι να συμμετέχει με έντιμο τρόπο στη διαδικασία, να συμφωνήσει στη ρύθμιση που διαπραγματεύτηκε ο PIP και να εκπληρώσει τους αναγκαίους όρους της ρύθμισης.

Πτώχευση

Από την κήρυξη της πτώχευσης, όλα τα περιουσιακά στοιχεία του πτωχέυσαντος περιέρχονται στον επίσημο σύνδικο της πτώχευσης (Official Assignee in Bankruptcy). Ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης είναι ανεξάρτητο, προβλεπόμενο από τον νόμο όργανο με ρόλο τη διαχείριση των πτωχευτικών περιουσιών και τη διοίκηση του Τμήματος Πτωχεύσεων (Bankruptcy Division) της ISI.

Στην Ιρλανδία, ιδιώτης-φυσικό πρόσωπο μπορεί να διοριστεί ως σύνδικος πτώχευσης σε αντικατάσταση του διορισμένου από το Ανώτερο Δικαστήριο επίσημου συνδίκου της πτώχευσης. Στην πράξη, ωστόσο, τέτοιοι διορισμοί είναι εξαιρετικά σπάνιοι. Ο πτωχευτικός νόμος δεν προβλέπει συγκεκριμένα προσόντα για τον εν λόγω διορισμό.

Οι εξουσίες του οφειλέτη στην πτώχευση περιορίζονται στη δυνατότητά του να προσβάλλει ενώπιον του

Ανώτερου Δικαστηρίου ορισμένες αποφάσεις του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης. Ο οφειλέτης υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τα αιτήματα του γραφείου του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης τα οποία σχετίζονται με τη διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας.

5 Κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορεί να προταθεί συμψηφισμός;

Τόσο οι νόμοι ΠΙ του 2012 έως 2021 όσο και οι πτωχευτικοί νόμοι του 1988 έως 2015 επιτρέπουν την πρόταση συμψηφισμών. Ειδικότερα, ορίζεται ότι, κατά τον προσδιορισμό της αξίας οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου ή ποσού οφειλής, κάθε χρεωστικό ή πιστωτικό υπόλοιπο (β) έναντι του ίδιου πιστωτή μπορεί να συμψηφισθεί με το αρχικό ποσό (α). Ως εκ τούτου, το εναπομένον υπόλοιπο θεωρείται η οφειλή ή το περιουσιακό στοιχείο, το οποίο μπορεί να οφείλεται στον οφειλέτη ή στον/στους πιστωτή/-ές του [iv].

Αν ο οφειλέτης τηρεί αποταμιεύσεις σε συνεταιριστικό πιστωτικό οργανισμό προς τον οποίο έχει επίσης οφειλές, ο συνεταιριστικός πιστωτικός οργανισμός συμψηφίζει τις εν λόγω αποταμιεύσεις με το ποσό που του οφείλει ο οφειλέτης [v].

6 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των υφισταμένων συμβάσεων στις οποίες ο οφειλέτης αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Το πιστοποιητικό προστασίας απαγορεύει στους πιστωτές να λάβουν καταδικαστικά μέτρα κατά τη διάρκεια ισχύος του. Η τελική ρύθμιση θα καθορίσει τα συμφωνηθέντα όσον αφορά τις προϋφιστάμενες συμβάσεις.

Πτώχευση

Η πτώχευση δεν θίγει τα δικαιώματα των εξασφαλισμένων πιστωτών επί της ασφάλειάς τους, δηλαδή οι εξασφαλισμένοι πιστωτές διατηρούν όλα τα δικαιώματα που είχαν με βάση τους όρους της ασφάλειάς τους πριν από την πτώχευση — η μόνη διαφορά είναι ότι κύριος του περιουσιακού στοιχείου είναι πλέον ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης και όχι ο πτωχεύσας.

Ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης έχει καθήκον να ρευστοποιήσει (να πωλήσει ή να διαθέσει με άλλον τρόπο) όλα τα στοιχεία ενεργητικού της πτωχευτικής περιουσίας, προκειμένου να ικανοποιήσει, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, τις υποχρεώσεις της πτωχευτικής περιουσίας. Ως εκ τούτου, όλες οι αξιώσεις λόγω ευθύνης από σύμβαση κατά του οφειλέτη καθίστανται υποχρεώσεις της πτωχευτικής περιουσίας. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις συνεχίζει ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης την εκτέλεση συμβάσεων υπηρεσιών των οποίων ο πτωχεύσας αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος.

Αν ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης συνεχίσει την εκτέλεση σύμβασης, καθίσταται προσωπικά υπεύθυνος με δικαίωμα αποζημίωσης από τα κεφάλαια της πτωχευτικής περιουσίας [vi].

7 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των ατομικών διώξεων εκ μέρους πιστωτών (εκτός εάν υφίσταται εκκρεμοδικία);

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

DSA ή PIA: Το πρώτο βήμα οφειλέτη που επιδιώκει DSA/PIA είναι να υποβάλει αίτηση για πιστοποιητικό προστασίας από το αρμόδιο δικαστήριο. Το πιστοποιητικό αυτό, αν χορηγηθεί, απαγορεύει σε ορισμένους κατονομαζόμενους ή προσδιοριζόμενους πιστωτές, που αποτελούν το αντικείμενο του πιστοποιητικού προστασίας, να λάβουν οποιαδήποτε μέτρα κατά του οφειλέτη για την είσπραξη ή την αναγκαστική εκτέλεση των προσδιοριζόμενων οφειλών. Επί της ουσίας, στους πιστωτές απαγορεύεται:

- η κίνηση οποιασδήποτε νομικής διαδικασίας σε σχέση με τις απαιτήσεις τους·
- η συνέχιση οποιασδήποτε νομικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών διαταγών,

αποφάσεων κ.λπ., που είχε ξεκινήσει πριν από τη χορήγηση του πιστοποιητικού προστασίας· δηλαδή, οι εν λόγω νομικές διαδικασίες θεωρείται ότι έχουν ανασταλεί για τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού προστασίας·

- η λήψη οποιουδήποτε μέτρου για την είσπραξη ή την εξασφάλιση της πληρωμής της απαίτησής τους·
- η επικοινωνία με τον οφειλέτη σχετικά με την απαίτησή τους, εκτός αν τους έχει ζητηθεί από τον οφειλέτη·
- η τροποποίηση ή η καταγγελία οποιασδήποτε σύμβασης με τον οφειλέτη, και
- η κίνηση διαδικασίας πτώχευσης κατά του οφειλέτη.

Μόλις ο οφειλέτης υπαχθεί σε ρύθμιση, θα ισχύουν για τους πιστωτές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης παρόμοιοι περιορισμοί εκτέλεσης με τους αναφερόμενους αμέσως παραπάνω.

DRN: Στην περίπτωση της DRN, αφότου αυτή χορηγηθεί από το αρμόδιο δικαστήριο, ισχύουν για τη διάρκεια της DRN τα ίδια μέτρα προστασίας που προαναφέρονται για τις περιπτώσεις των DSA και PIA.

Πτώχευση

Στο πλαίσιο της πτώχευσης, οι εξασφαλισμένοι και οι μη εξασφαλισμένοι πιστωτές τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης. Η μόνη επιλογή που έχουν οι μη εξασφαλισμένοι πιστωτές του πτωχεύσαντος για να εισπράξουν τις απαιτήσεις τους είναι να αναγγελθούν στην πτώχευση για το ποσό που τους οφείλεται. Οι μη εξασφαλισμένοι πιστωτές δεν μπορούν να κινήσουν νομικές διαδικασίες κατά του πτωχεύσαντος μετά την ημερομηνία της κήρυξης του σε πτώχευση. Η απαγόρευση αυτή αποτελεί άμεση και αυτόματη συνέπεια της διαταγής πτώχευσης που εκδίδει το Ανώτερο Δικαστήριο. Τα δικαιώματα των εξασφαλισμένων πιστωτών δεν θίγονται από την πτωχευτική διαδικασία.

8 Ποια αποτελέσματα έχουν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επί των εκκρεμών κατά τον χρόνο της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας δικών;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

DSA, PIA, DRN:

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 7.

Πτώχευση

Όπως συμβαίνει και με τα περιουσιακά στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας, ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης υπεισέρχεται στη θέση του πτωχεύσαντος ως εναγόμενος σε κάθε εκκρεμή αγωγή που έχει ασκηθεί από πιστωτή κατά του πτωχεύσαντος. Ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης έχει τη δυνατότητα να αντιδικήσει, να επιλύσει τη διαφορά συμβιβαστικά ή να παραιτηθεί από τη δίκη. Αν ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης αντιδικήσει με επιτυχία, κάθε τυχόν ανταξίωση ή δαπάνη που θα του επιδικαστεί θα καταβληθεί στην πτωχευτική περιουσία προς όφελος όλων των πιστωτών. Αν η αγωγή γίνει δεκτή ή συναφθεί συμβιβασμός, το καταβλητέο στον ενάγοντα ποσό καθίσταται επαληθευμένη απαίτηση στο πλαίσιο της πτώχευσης.

9 Ποια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της συμμετοχής των πιστωτών στη διαδικασία αφερεγγυότητας;

Η ISI έχει καταρτίσει, με τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, ένα πρότυπο (υπόδειγμα) έγγραφο πρωτοκόλλου τόσο για τη DSA όσο και για την PIA. Το έγγραφο αυτό παραθέτει τις υποχρεώσεις τόσο των οφειλετών όσο και των πιστωτών κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της ρύθμισης. Δείγματα εγγράφων πρωτοκόλλου για τη DSA και για την PIA επισυνάπτονται στο παρόν έγγραφο.

Οι πιστωτές συμμετέχουν ως εξής:

1. Απόδειξη απαιτήσεων Στις περιπτώσεις DSA ή PIA, μετά τη χορήγηση από το δικαστήριο στον οφειλέτη πιστοποιητικού προστασίας, ο PIP πρέπει να επικοινωνήσει εγγράφως με τους οικείους πιστωτές για να τους

ενημερώσει για τον διορισμό του και να τους καλέσει να προσκομίσουν αποδείξεις για τις απαιτήσεις τους και να δηλώσουν πώς θα πρέπει να αντιμετωπιστούν οι απαιτήσεις τους στο πλαίσιο των όρων της συμφωνίας.

Σε περίπτωση πτώχευσης, όλοι οι πιστωτές υποχρεούνται να αποδείξουν επίσημα τις απαιτήσεις τους πριν από οποιαδήποτε καταβολή μερίσματος προς αυτούς.

2. Ψηφοφορία: Όταν συγκαλείται συνέλευση των πιστωτών από PIP που ενεργεί για λογαριασμό οφειλέτη ο οποίος επιθυμεί να συνάψει DSA ή PIA, οι οικείοι πιστωτές έχουν δικαίωμα ψήφου επί των όρων της συμφωνίας, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν αποδείξει την απαίτησή τους.

3. Αντιρρήσεις: Πιστωτής μπορεί να προσφύγει με αντιρρήσεις ενώπιον των δικαστηρίων πριν από την έναρξη ισχύος των όρων της DSA ή της PIA. Οι σχετικοί ειδικοί όροι καθορίζονται στη νομοθεσία [vii].

4. Πρόταση πτωχευτικού συμβιβασμού: Οι πιστωτές έχουν δικαίωμα ψήφου επί της πρότασης πτωχευτικού συμβιβασμού που τυχόν έχει υποβάλει ο πτωχεύσας. Τέτοια πρόταση υποβάλλεται όταν ο πτωχεύσας επιθυμεί να καταλήξει σε συμβιβασμό με ορισμένους ή όλους τους πιστωτές του πριν από την πάροδο της περιόδου της πτώχευσης, προκειμένου να διατηρήσει το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων.

10 Ποιες απαιτήσεις δύνανται να αναγγελθούν κατά της πτωχευτικής περιουσίας του οφειλέτη και με ποιον τρόπο αντιμετωπίζονται οι απαιτήσεις που προκύπτουν μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

11 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την εξέλεξη και την τελική επαλήθευση των απαιτήσεων;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Όσον αφορά τις διαδικασίες της DSA και της PIA, οι απαιτήσεις δεν αναγγέλλονται επίσημα από τους πιστωτές κατά του οφειλέτη. Το πρώτο στάδιο της διαδικασίας συνίσταται στη συμπλήρωση της προβλεπόμενης οικονομικής δήλωσης (Prescribed Financial Statement — «PFS») του οφειλέτη. Η PFS απαριθμεί όλους τους πιστωτές και τα ποσά που οφείλονται σε κάθε πιστωτή, και συνιστά την πραγματική βάση επί της οποίας εκδίδεται πιστοποιητικό προστασίας. Μετά την έκδοση του πιστοποιητικού προστασίας, ο PIP μπορεί να ζητήσει από τους πιστωτές να αποδείξουν τις απαιτήσεις τους ενόψει της προετοιμασίας ρύθμισης αφερεγγυότητας από τον PIP. Αν πιστωτής δεν προσκομίσει αποδείξεις για την απαίτησή του αφότου κληθεί να το πράξει, υφίσταται επιπτώσεις όσον αφορά τα δικαιώματά του ψήφου επί της ρύθμισης και το μερίδιό του στη διανομή.

Όσον αφορά τις αιτήσεις για DRN, οι απαιτήσεις των πιστωτών δεν αναγγέλλονται επίσημα, αλλά ο AI μπορεί να ζητήσει από πιστωτή επιβεβαίωση ότι το ποσό που δήλωσε ο οφειλέτης ως απαιτητό είναι ορθό.

Απαιτήσεις που προκύπτουν μετά την ημερομηνία της ρύθμισης δεν καλύπτονται από τη ρύθμιση. Σε περίπτωση που προϋφιστάμενες οφειλές μεταβληθούν ποσοτικά, ενδέχεται να απαιτηθεί τροποποίηση της συνολικής ρύθμισης (π.χ. σε περίπτωση αποκρυστάλλωσης οφειλής που τελούσε υπό αίρεση).

Πτώχευση

Στην πτώχευση, το προφίλ της πτωχευτικής περιουσίας (το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού του πτωχεύσαντος) καταγράφεται σε δύο έντυπα, τα οποία ο πτωχεύσας υποχρεούται να συμπληρώσει και να υποβάλει στον επιθεωρητή πτωχεύσεων (Bankruptcy Inspector) κατά την ημέρα της κήρυξής του σε πτώχευση: τη δήλωση σχετικά με την κατάσταση της περιουσίας του (Statement of Affairs) και τη δήλωση προσωπικών στοιχείων (Statement of Personal Information). Όλες οι υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως είδους, περιλαμβάνονται στην πτώχευση ως αναπόδεικτες απαιτήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι γεννήθηκαν σε βάρος του οφειλέτη πριν από την ημερομηνία της κήρυξής του σε πτώχευση, δηλαδή πριν από την ημερομηνία της έναρξης της περιόδου της πτώχευσης. Απαιτήσεις που γεννώνται σε βάρος του πτωχεύσαντος μετά την ημερομηνία της κήρυξής του σε πτώχευση δεν μπορούν να συμπεριληφθούν ως απαιτήσεις στην πτωχευτική διαδικασία [viii].

12 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων; Με ποιον τρόπο κατατάσσονται οι απαιτήσεις και τα δικαιώματα των πιστωτών;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Μετά την έκδοση πιστοποιητικού προστασίας στις διαδικασίες αφερεγγυότητας της DSA και της PIA, στους προσδιοριζόμενους πιστωτές κοινοποιούνται η έκδοση του πιστοποιητικού προστασίας και αντίγραφο της PFS του οφειλέτη. Από τους πιστωτές μπορεί να ζητηθεί να προσκομίσουν αποδείξεις για τις απαιτήσεις τους, ενώ ερωτώνται και ποια μεταχείριση επιθυμούν για τις απαιτήσεις τους. Οι απαιτήσεις των πιστωτών αποδεικνύονται με τον ίδιο τρόπο που αποδεικνύονται οι οφειλές του πτωχεύσαντος βάσει του πτωχευτικού νόμου.

Αφότου πιστωτής αποδείξει την απαίτησή του, δικαιούται να συμμετάσχει στην ψηφοφορία της τακτικής συνέλευσης των πιστωτών που συγκαλείται για να εγκρίνει την πρόταση του οφειλέτη. Αν πιστωτής δεν προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για την απαίτησή του, δεν μπορεί να συμμετάσχει στη συνέλευση των πιστωτών ή σε οποιαδήποτε πληρωμή μερίσματος που προβλέπεται στη ρύθμιση.

Πτώχευση

Το Τμήμα Πτωχεύσεων της ISI κοινοποιεί σε σειρά χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και κρατικών υπηρεσιών τα στοιχεία των φυσικών προσώπων που κηρύσσονται σε πτώχευση, την επομένη της ημέρας κήρυξής τους σε πτώχευση. Ανακοίνωση των εν λόγω πτωχεύσεων δημοσιεύεται επίσης στον ιστότοπο της ISI και στην *Iris Oifigiul*, η οποία είναι η επίσημη εφημερίδα του ιρλανδικού κράτους.

Σε όλους τους εξασφαλισμένους πιστωτές της πτωχευτικής περιουσίας γνωστοποιείται (εγγράφως ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) ότι έχουν προθεσμία τριάντα ημερών από την ημερομηνία της κήρυξης σε πτώχευση για να προσκομίσουν αποδείξεις για τις απαιτήσεις τους έναντι της πτωχευτικής περιουσίας. Οι αποδείξεις αυτές μπορεί να έχουν τη μορφή πράξεων σύστασης υποθήκης, τιμολογίων, εκκαθαριστικών καταστάσεων και λογαριασμών, ενώ, σε κάποιες περιπτώσεις, μπορεί να απαιτείται η υποβολή από πιστωτή ένορκης βεβαίωσης.

Πριν από την πληρωμή μερισμάτων προς τους πιστωτές πτωχευτικής περιουσίας, η ISI δημοσιοποιεί τις επικείμενες πληρωμές και τις υποθέσεις τις οποίες αφορούν. Στους πιστωτές (τόσο τους εξασφαλισμένους όσο και τους μη εξασφαλισμένους) παρέχεται εκ νέου προθεσμία τριάντα ημερών για την αναγγελία των απαιτήσεών τους στην ISI, αυτοί δε φέρουν το ίδιο βάρος απόδειξης.

Σε όλες τις περιπτώσεις, οι πιστωτές καλούνται από το Τμήμα Πτωχεύσεων της ISI να συμπληρώσουν τυποποιημένα έντυπα απόδειξης απαίτησης (Proof of Debt Forms), τα οποία είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο της ISI.

13 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις και τα αποτελέσματα της περάτωσης της διαδικασίας αφερεγγυότητας (ιδίως διά πτωχευτικού συμβιβασμού);

Προνομιούχες απαιτήσεις

Στις περιπτώσεις της ρύθμισης της αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου (Personal Insolvency Arrangement — «PIA») και της ρύθμισης χρεών (Debt Settlement Arrangement — «DSA»), οι προνομιούχες απαιτήσεις ικανοποιούνται σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας, ενώ στην περίπτωση της πτώχευσης οι προνομιούχες απαιτήσεις κατατάσσονται αμέσως μετά τα τέλη της πτωχευτικής διαδικασίας και τα έξοδα και τις δαπάνες στα οποία προέβη ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης για τη διαχείριση της πτωχευτικής περιουσίας. Απαιτήσεις που χαρακτηρίζονται προνομιούχες είναι:

- οι απαιτήσεις για ορισμένα ποσά που οφείλονται στους Επιτρόπους Εσόδων (Revenue Commissioners), όπως για φόρο εισοδήματος, φόρο κεφαλαιουχικών κερδών, ΦΠΑ, παρακρατούμενο φόρο για εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες, εισφορές κοινωνικής ασφάλισης κ.λπ.
- οι απαιτήσεις για ορισμένα τέλη τοπικής αυτοδιοίκησης που γεννήθηκαν κατά τους 12 μήνες πριν από την ημερομηνία της κήρυξης του οφειλέτη σε πτώχευση ή την ημερομηνία υπαγωγής του οφειλέτη σε

ρύθμιση («ημερομηνία έναρξης»). Στα εν λόγω τέλη συμπεριλαμβάνονται τα τέλη και τα έξοδα που επιβάλλουν τα τοπικά συμβούλια·

- οι απαιτήσεις για μισθούς ή ημερομίσθια που οφείλονται σε εργαζομένους του οφειλέτη για τους 4 μήνες πριν από την ημερομηνία έναρξης·
- οι απαιτήσεις που αφορούν συνταξιοδοτικές παροχές, αποδοχές άδειας ή αποδοχές απουσίας λόγω ασθένειας που οφείλονται σε τέτοιους εργαζομένους [ix].

Εξασφαλισμένες απαιτήσεις

Στην περίπτωση PIA, ο εξασφαλισμένος πιστωτής δεσμεύεται από τους όρους της συμφωνίας. Στις συνήθεις περιπτώσεις PIA, ο εξασφαλισμένος δανειστής ικανοποιείται από το εισόδημα του οφειλέτη στον βαθμό που έχει συμφωνηθεί στη ρύθμιση. Το εναπομένον μηνιαίο εισόδημα του οφειλέτη, αν υπάρχει τέτοιο, μετά την αφαίρεση των εύλογων δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη και της αμοιβής του PIP, διανέμεται στους μη εξασφαλισμένους πιστωτές του υπό τη μορφή μερίσματος.

Η πτώχευση δεν θίγει τα δικαιώματα των εξασφαλισμένων πιστωτών. Οι εν λόγω πιστωτές μπορούν να επιλέξουν μία από τις ακόλουθες τρεις επιλογές όσον αφορά τις εξασφαλισμένες απαιτήσεις τους:

- να στηριχθούν στην ασφάλειά τους — αυτό σημαίνει ότι παραμένουν ουσιαστικά εκτός της διαδικασίας πτώχευσης·
- να ρευστοποιήσουν ή να αποτιμήσουν την αξία του περιουσιακού στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της ασφάλειάς τους και να αναγγείλουν απαίτηση για το εναπομένον έλλειμμα (αν απομένει έλλειμμα) — ο πιστωτής υπολογίζει την εύλογη αγοραία αξία του περιουσιακού στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της ασφάλειάς του και αφαιρεί την εν λόγω αξία από τη συνολική απαίτησή του. Το εναπομένον έλλειμμα (αν απομένει έλλειμμα) εντάσσεται στην πτωχευτική περιουσία ως μη εξασφαλισμένη απαίτηση. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, ο εξασφαλισμένος πιστωτής μπορεί να πωλήσει το σχετικό περιουσιακό στοιχείο·
- να παραιτηθούν από την ασφάλειά τους — ο εξασφαλισμένος πιστωτής έχει τη δυνατότητα να παραιτηθεί ολοσχερώς από την ασφάλειά του και να αναγγείλει την απαίτησή του έναντι της πτωχευτικής περιουσίας ως μη εξασφαλισμένη απαίτηση.

Μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις

Τόσο στην περίπτωση PIA όσο και στην περίπτωση DSA οι απαιτήσεις των μη εξασφαλισμένων πιστωτών διακανονίζονται βάσει των συμφωνηθέντων όρων της ρύθμισης. Στην περίπτωση DRN, αν οι συνθήκες του οικείου προσώπου βελτιωθούν κατά τη διάρκεια της περιόδου εποπτείας, υποχρεούται να ενημερώσει την ISI και, ανάλογα με το μέγεθος της βελτίωσης, μπορεί να κληθεί να καταβάλει μέρος των οφειλών του.

Οι απαιτήσεις των μη εξασφαλισμένων πιστωτών πτωχευτικής περιουσίας κατατάσσονται στην ίδια τάξη. Οι απαιτήσεις αυτές τακτοποιούνται με τη διανομή των κεφαλαίων που τυχόν απομένουν μετά την εξόφληση των τελών της πτωχευτικής διαδικασίας, των εξόδων του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης και των προνομιούχων απαιτήσεων.

14 Ποια είναι τα δικαιώματα των πιστωτών μετά την περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Γενική προϋπόθεση για την ικανοποιητική περάτωση της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι η εκπλήρωση από τον οφειλέτη των υποχρεώσεων του βάσει της ρύθμισης καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης. Αφότου συμβεί αυτό, ο οφειλέτης απαλλάσσεται από τις μη εξασφαλισμένες οφειλές του. Η κατάσταση ως προς τις εξασφαλισμένες οφειλές του εξαρτάται από τους ειδικούς όρους της ρύθμισης.

Αν ο οφειλέτης αθετήσει τους όρους της DRN, της DSA ή της PIA, αυτή μπορεί να καταγγελθεί. Αν ο οφειλέτης περιέλθει σε υπερημερία πληρωμών έξι μηνών, η συμφωνία θεωρείται ότι έχει αποτύχει. Σε κάθε περίπτωση, ο οφειλέτης υποχρεούται πλέον να καταβάλει το σύνολο των οφειλών του, συμπεριλαμβανομένων όλων των καθυστερούμενων ποσών κεφαλαίου, των επιβαρύνσεων και των τόκων που γεννήθηκαν κατά την περίοδο της μη πληρωμής των οφειλών αυτών.

Πτώχευση

Πτωχεύσας που εκπλήρωσε τους όρους της διαδικασίας πτώχευσης αποκαθίσταται αυτόματα με την πάροδο ενός έτους. Ο πτωχεύσας μπορεί, σε οποιοδήποτε στάδιο της περιόδου πτώχευσής του, να υποβάλει στους πιστωτές του πρόταση (πτωχευτικού συμβιβασμού) για τον διακανονισμό των απαιτήσεών τους. Προς τον σκοπό αυτόν, ο πτωχεύσας πρέπει να υποβάλει στο Ανώτερο Δικαστήριο αίτηση αναστολής της διαδικασίας πτώχευσης, ώστε να σταματήσει η περαιτέρω ρευστοποίηση στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας από τον επίσημο σύνδικο της πτώχευσης. Κατόπιν τούτου, ο πτωχεύσας μπορεί να καταθέσει στο Ανώτερο Δικαστήριο την πρόταση πτωχευτικού συμβιβασμού προς τους πιστωτές του. Επί της πρότασης πτωχευτικού συμβιβασμού ψηφίζουν οι πιστωτές του πτωχεύσαντος· αν τουλάχιστον το 60% των εν λόγω πιστωτών (κατά κεφαλές και κατά την αξία των απαιτήσεών τους) αποδεχθεί τους όρους της πρότασης, αυτή γίνεται δεκτή.

Η πληρωμή του ποσού που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο της πρότασης πτωχευτικού συμβιβασμού μπορεί να προέλθει από αποδόσεις της πτωχευτικής περιουσίας ή από κεφάλαια του ίδιου του πτωχεύσαντος. Τυχόν έξοδα ή δαπάνες που ανέλαβε το γραφείο του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης στο πλαίσιο της διαχείρισης της πτώχευσης, καθώς και τυχόν προνομιούχες απαιτήσεις πρέπει να εξοφληθούν. Μόλις ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης αποδεχθεί την πρόταση πτωχευτικού συμβιβασμού που υποβάλλεται με τη μεσολάβηση του Ανώτερου Δικαστηρίου, επέρχεται αποκατάσταση του πτωχεύσαντος.

15 Πού καταλογίζονται το κόστος και οι δαπάνες της διαδικασίας αφερεγγυότητας;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Μη εξασφαλισμένοι πιστωτές — άνευ αντικειμένου.

Εξασφαλισμένοι πιστωτές — η κατάσταση ως προς τις εξασφαλισμένες απαιτήσεις εξαρτάται από τους ειδικούς όρους της ρύθμισης.

Πτώχευση

Στην πτώχευση, οι πιστωτές δεν μπορούν, μετά την κήρυξη της πτώχευσης, να λάβουν καταδιωκτικά μέτρα σε βάρος του πτωχεύσαντος για προϋφιστάμενες οφειλές του (για οφειλές που δημιούργησε ο πτωχεύσας μετά την κήρυξή του σε πτώχευση μπορούν να ληφθούν καταδιωκτικά μέτρα κατά τα γενικώς ισχύοντα)· αντιθέτως, πρέπει να απευθυνθούν απευθείας στον επίσημο σύνδικο της πτώχευσης. Μόλις ο πτωχεύσας αποκατασταθεί, γεγονός που επέρχεται με την πάροδο ενός έτους στην πλειονότητα των περιπτώσεων (περιστατικά μη συμμόρφωσης κ.λπ. μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα παράταση της περιόδου αυτής έως και κατά 15 έτη), όλες οι μη εξασφαλισμένες οφειλές (συμπεριλαμβανομένων των προνομιούχων) αποσβέννυνται. Οι απαιτήσεις των εξασφαλισμένων πιστωτών που έχουν επιλέξει να στηριχθούν στην ασφάλειά τους διατηρούνται και μετά την ημερομηνία της πτωχευτικής αποκατάστασης. Όσον αφορά τους εξασφαλισμένους πιστωτές, η πτωχευτική διαδικασία δεν θίγει τα δικαιώματά τους επί του περιουσιακού στοιχείου που αποτελεί το αντικείμενο της ασφάλειας.

Αν εξασφαλισμένος πιστωτής αποτίμησε την ασφάλειά του και ανήγγειλε στην πτώχευση την απαίτησή του για το εναπομένον έλλειμμα (ως μη εξασφαλισμένη απαίτηση), το τμήμα της εν λόγω απαίτησης που θα απομείνει μετά την καταβολή των τυχόν μερισμάτων θα αποσβεστεί με την πτωχευτική αποκατάσταση. Επισημαίνεται ότι, ακόμη και αν ένας εξασφαλισμένος πιστωτής ασκήσει μόνο την επιλογή του να στηριχθεί στην ασφάλειά του (και δεν αναγγεληθεί για το έλλειμμα στην πτώχευση), δεν θα μπορεί να λάβει για το εν λόγω έλλειμμα καταδιωκτικά μέτρα σε βάρος του οφειλέτη μετά την αποκατάστασή του. Στο σενάριο αυτό, το καθαρό αποτέλεσμα που έχει η πτώχευση σε ένα εξασφαλισμένο δάνειο (ή ένα ενυπόθηκο δάνειο) είναι ότι το μέρος του δανείου που υπερβαίνει την αξία του συνδεδεμένου περιουσιακού στοιχείου (κατά την ημερομηνία της κήρυξης της πτώχευσης) αντιμετωπίζεται ως μη εξασφαλισμένη απαίτηση.

16 Ποιοι είναι οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, της ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιοπραξιών;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

DSA ή PIA: Στις διαδικασίες αφερεγγυότητας, το κόστος της ρύθμισης βαρύνει γενικώς τους πιστωτές. Η αμοιβή του PIP, όπως συμφωνήθηκε με τους πιστωτές κατά την ψήφιση και την έγκριση της ρύθμισης ή όπως εγκρίθηκε μεταγενέστερα από το δικαστήριο κατόπιν επανεξέτασης, αφαιρείται από τα διαθέσιμα κεφάλαια του οφειλέτη. Αν πιστωτής προβάλει αντιρρήσεις κατά της έκδοσης πιστοποιητικού προστασίας ή κατά της ρύθμισης, οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν γενικώς τον ίδιο [x]. Αν πιστωτής προβάλει αντιρρήσεις κατά προτεινόμενης PIA, ο πιστωτής μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιδικαστεί η δαπάνη του σε περίπτωση νίκης του [xi]. Κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, το κόστος ακολουθεί την αιτία, δηλαδή το κόστος βαρύνει το μέρος του οποίου οι ενέργειες αποτελούν την αιτία γένεσης του κόστους.

DRN: Η διαδικασία της DRN δεν εμπεριέχει έξοδα.

Πτώχευση

Το κόστος της πτωχευτικής διαδικασίας βαρύνει τους πιστωτές, καθώς καταβάλλεται από τα διαθέσιμα κεφάλαια της πτωχευτικής περιουσίας.

17 Ποιοι είναι οι κανόνες που άπτονται της ακυρότητας, της ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για όλους τους πιστωτές δικαιοπραξιών;

Διαδικασίες αφερεγγυότητας

Ένας από τους όρους που πρέπει να πληροί ο οφειλέτης για να ενταχθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας είναι να έχει υποβάλει πλήρη και ακριβή δήλωση για την κατάσταση της περιουσίας του και να έχει υπογράψει υπεύθυνη δήλωση που να επιβεβαιώνει τις εν λόγω πληροφορίες. Εξάλλου, ο σύνδικος της διαδικασίας αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου (Personal Insolvency practitioner — «PIP») πρέπει να πειστεί ότι ο οφειλέτης είναι ειλικρινής και ότι του έχει γνωστοποιήσει πλήρως όλες τις συναφείς πληροφορίες σχετικά με την οικονομική του κατάσταση. Πιστωτής ή ο PIP, ή, μόνο στην περίπτωση DRN, η ISI, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να διατάξει την παύση της διαδικασίας αφερεγγυότητας για ορισμένους λόγους που προβλέπονται στον νόμο PI, μεταξύ των οποίων:

- ο οφειλέτης διαμόρφωσε μέσω της συμπεριφοράς του τις οικονομικές του υποθέσεις κατά τρόπο ώστε να καταστεί επιλέξιμος για ρύθμιση ή για DRN·
- δεν τηρήθηκαν διαδικαστικές απαιτήσεις που επιβάλλει ο νόμος·
- ανακρίβειες ή παραλείψεις στην προβλεπόμενη οικονομική δήλωση (Prescribed Financial Statement — «PFS») του οφειλέτη είχαν ή μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα ουσιώδη βλάβη του πιστωτή·
- ο οφειλέτης δεν πληροί τους όρους επιλεξιμότητας·
- ο οφειλέτης επιφύλαξε προνομιακή μεταχείριση σε τρίτο, μειώνοντας με τον τρόπο αυτόν το ποσό που είναι διαθέσιμο για την εξόφληση των χρεών του· ή
- ο οφειλέτης έχει διαπράξει οποιοδήποτε αδίκημα από τα προβλεπόμενα από τον νόμο για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί).

Οι πιστωτές δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την ακύρωση συναλλαγών ή μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ωστόσο, αν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο οφειλέτης έχει καταβάλει υπερβολικές εισφορές σε ταμείο συντάξεων, ο πιστωτής μπορεί να αξιώσει οικονομική αποκατάσταση ενώπιον των δικαστηρίων. Στην περίπτωση αυτή, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον διαχειριστή του ταμείου να επιστρέψει ολοσχερώς το ποσό για να διανεμηθεί μεταξύ των πιστωτών που συμμετέχουν στη ρύθμιση.

Πτώχευση

Οι προγενέστερες μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων και πληρωμές στις οποίες προέβη ο πτωχεύσας προς πιστωτές ή άλλα πρόσωπα μπορούν να ακυρωθούν βάσει της πτωχευτικής νομοθεσίας. Στις συναλλαγές που υπόκεινται σε ακύρωση περιλαμβάνονται οι εξής:

- ο πτωχεύσας κατέβαλε ποσό ή μεταβίβασε περιουσιακό στοιχείο σε πιστωτή κατά τρόπο που συνιστά προνομιακή μεταχείριση του εν λόγω πιστωτή έναντι των άλλων πιστωτών έναντι των οποίων έχει οφειλές. Ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης μπορεί να ζητήσει την ακύρωση των πληρωμών αυτού του

είδους που πραγματοποιήθηκαν εντός των τριών ετών πριν από την ημερομηνία της κήρυξης του πτωχεύσαντος σε πτώχευση. Αν το αίτημα του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης γίνει δεκτό, διατάσσεται η επιστροφή του σχετικού ποσού στην πτωχευτική περιουσία προς όφελος όλων των πιστωτών [xii].

- ο πτωχεύσας δώρισε ή μεταβίβασε περιουσιακό στοιχείο σε τρίτο έναντι αντιτίμου χαμηλότερου της εύλογης αγοραίας αξίας του περιουσιακού στοιχείου. Βάσει αίτησης του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης προς το Ανώτερο Δικαστήριο, οι μεταβιβάσεις αυτού του είδους που πραγματοποιήθηκαν εντός των τριών ετών πριν από την ημερομηνία της κήρυξης του πτωχεύσαντος σε πτώχευση μπορούν να ακυρωθούν και να διαταχθεί η καταβολή στην πτωχευτική περιουσία, προς όφελος όλων των πιστωτών, της διαφοράς μεταξύ του αντιτίμου και της εύλογης αγοραίας αξίας του περιουσιακού στοιχείου [xiii]
- ο πτωχεύσας μεταβίβασε περιουσιακό στοιχείο ή πραγματοποίησε πληρωμή που μπορεί να θεωρηθεί «συναλλαγή αποφυγής», δηλαδή συναλλαγή στην οποία ο πτωχεύσας προέβη με την πρόθεση να αποφύγει τη συμπερίληψη του περιουσιακού στοιχείου ή του χρηματικού ποσού στην πτωχευτική περιουσία. Στις περιπτώσεις αυτές, κρίσιμες είναι δύο χρονικές περίοδοι:
 - οι συναλλαγές αυτού του είδους που πραγματοποιήθηκαν εντός των τριών ετών πριν από την ημερομηνία της κήρυξης του πτωχεύσαντος σε πτώχευση μπορούν να ακυρωθούν βάσει αίτησης του επίσημου συνδίκου της πτώχευσης προς το Ανώτερο Δικαστήριο, ενώ
 - οι συναλλαγές αυτού του είδους που πραγματοποιήθηκαν εντός των πέντε ετών πριν από την ημερομηνία της κήρυξης του πτωχεύσαντος σε πτώχευση μπορούν να ακυρωθούν υπό την προϋπόθεση ότι ο πτωχεύσας δεν αποδεικνύει ότι ήταν φερέγγυος κατά τον χρόνο της συναλλαγής [xiv].

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, ο επίσημος σύνδικος της πτώχευσης πρέπει να αποδείξει με ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ανώτερου Δικαστηρίου ότι οι επίμαχες συναλλαγές πράγματι πραγματοποιήθηκαν υπό τις παραπάνω περιστάσεις, παρέχοντας βαθμό απόδειξης επαρκή για το Ανώτερο Δικαστήριο βάσει των όρων της νομοθεσίας· επομένως, οι επίμαχες συναλλαγές θα πρέπει να θεωρηθούν βλαπτικές για τους πιστωτές της πτωχευτικής περιουσίας.

[i] Βλ. κεφάλαιο 3 άρθρα 59-64 (DSA) και κεφάλαιο 4 άρθρα 93-98 (PIA) του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί) για τη νομοθεσία σχετικά με τα πιστοποιητικά προστασίας (Protective Certificates).

[ii] Άρθρο 115A του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[iii] Βλ. μέρος 5 του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) για τη νομική βάση του ρόλου του συνδίκου διαδικασίας αφερεγγυότητας φυσικού προσώπου (Personal Insolvency practitioner), και τους κανονισμούς του 2013 σχετικά με τον νόμο για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Αδειοδότηση και εποπτεία των συνδίκων διαδικασιών αφερεγγυότητας φυσικών προσώπων) [Personal Insolvency Act 2012 (Authorisation and Supervision of Personal Insolvency Practitioners) Regulations 2013] (S.I. αριθ. 209 του 2013) για τα κριτήρια επάρκειας, τα κανονιστικά πρότυπα και τις απαιτήσεις αδειοδότησης. Βλ. άρθρο 7 του Personal Insolvency (Amendment) Act 2021 για τη νομοθετική βάση στην οποία στηρίζεται ο PIP για καλέσει ορισμένο πρόσωπο να ασκήσει καθήκοντα PIP.

[iv] Άρθρο 135 του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί) και άρθρο 17 του πρώτου παραρτήματος του πτωχευτικού νόμου του 1988 (First Schedule of the Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[v] Άρθρο 135 παράγραφος 2 του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[vi] Άρθρο 61 και άρθρο 136 του πτωχευτικού νόμου του 1988 (Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[vii] Άρθρο 87 (DSA) και άρθρο 120 (PIA) του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[viii] Άρθρο 75 του πτωχευτικού νόμου του 1988 (Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[ix] Άρθρο 81 και άρθρο 101 του πτωχευτικού νόμου του 1988 (Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[x] Άρθρο 97 του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[xi] Άρθρο 115 στοιχείο α) του νόμου για την αφερεγγυότητα των φυσικών προσώπων του 2012 (Personal Insolvency Act 2012) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[xii] Άρθρο 57 του πτωχευτικού νόμου του 1988 (Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[xiii] Άρθρο 58 του πτωχευτικού νόμου του 1988 (Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

[xiv] Άρθρο 59 του πτωχευτικού νόμου του 1988 (Bankruptcy Act 1988) (όπως έχει τροποποιηθεί).

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 12/05/2026

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα